

יִשְׁבִּי תִבְרָל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּה וַיַּעֲמֹד: יי הַפִּיר
 עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמּוּם: עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
 מַחְשְׁבוֹת לָבוֹ לְדָר וְדָר: אֲשֶׁרִי הַגּוֹי אֲשֶׁר יי אֱלֹהָיו הָעַם
 בָּחַר לְנַחֲלָה לּוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי
 הָאָדָם: מִמְּכּוֹן שְׁבָתוֹ הִשְׁגִּיחַ אֵל כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֵּצֵר
 יַחַד לָבָם הַמְבִיֵן אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אִין הַמְלֶכֶד נּוֹשָׁע בְּרַב
 חֵיל גְּבוּר לֹא יִנָּצֵל בְּרַב כַּח: שְׁקָר הַסּוּם לְתַשׁוּעָה וּבְרַב
 חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט: הִנֵּה עֵינַי יי אֵל יִרְאוּ לְמִיחָלָיִם לְחַסְדּוֹ:
 לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוּתָם בְּרַעֲב: נַפְשָׁנוּ חֲבָתָה לְיֵי
 עֲזָרְנוּ וּמְגִינָנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוֹ כִּי בָשָׂם קָדְשׁוֹ
 בְּמַחְנוֹ: יְהִי חַסְדֶּךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלָנוּ לָךְ:

אָנָּה בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַתִּיר צְרוּרָה:

קִבַּל רַחֲמֵי עַמְּךָ שְׂגָבְנוּ שְׁתַּרְנוּ נוֹרָא:

נָא גְבוּר הַדּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדֶךָ כְּבַבַּת שְׁמַרְם:

בְּרַכֵּם שְׁתַּרְם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תַמִּיד גְּמֻלָּם:

חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרֹב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ:

יַחֲדֵי גָאָה לְעַמְּךָ פָּנֵה זֹכְרֵי קְדָשְׁתְּךָ:

שְׁוַעֲתָנוּ קִבַּל וְשָׁמַע צַעֲקָתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אב"ג ית"צ

קר"ע שט"ג

נג"ד יכ"ש

בש"ר צת"ג

חק"ב טנ"ע

יג"ל פז"ק

שק"ו צי"ת

יו"ל ע"י

מערכת הרבה להם תורה ומצוות
 חודש כסלו תשפ"ה לפ"ק

מערכת הרבה להם תורה ומצוות

שע"י ביהמ"ד ווייטצען - שיקאגו יצ"ו

להערות או לקבל שאר גליונות מהמערכת אפשר להתקשר במספר

732-800-6248

פירוש על מעוז צור הוא מהרה"ג ר' אהרן לעווי שליט"א מירושלים עיה"ק תשוחח"ל

זמירות לחנוכה

לְיָשָׁם יַחֲוֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדא שְׁלָיִם עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כֹּל יִשְׂרָאֵל. הָרִינִי מוֹכֵן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה כְּמוֹ שֶׁתִּקְנֶנּוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכַרוֹנָם לְבָרְכָה. וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֶה עָלֵינוּ בְּאִילּוֹ גִּתְפוֹן בְּכֹל הַכְּנֻגוֹת הָרְאוּיוֹת לְכֹנֵן. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה שֶׁלָּנוּ עִם מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה שֶׁל בְּנֵי הַיּוֹדְעִים וְהַמְּכַוְּנִים בְּכֹל הַכְּנֻגוֹת הָרְאוּיוֹת לְכֹנֵן. וּבְכוּחַ סְגוּלַת מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה, תִּזְכְּנוּ לָנוּ וְלִזְרַעֵינוּ לְגַר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר. וְיֵאִירוּ וְיִוָּשְׁלְמוּ רַמ"ח אֵיבָרֵי נַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה. וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְשֵׁם גְּדֻלֵּךְ הַמְּנֹרָה עַל יְדֵי כְּהֻנֵּי הַקְּדוֹשִׁים. וּכְשֵׁם שֶׁעָשִׂיתָ נְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ, בֵּן עֲתָה הוֹשִׁיעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֵתְךָ. אִם לֹא בְּזָכוֹת תַּעֲזוֹר לָנוּ בְּרַחֲמִים, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצִינוּ. וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

לְיָשָׁם יַחֲוֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדא שְׁלָיִם עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כֹּל יִשְׂרָאֵל. הָרִינִי בְּאֵל קַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה לְתַפְּן

אֵת שׁוֹרְשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן. וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי. שְׂיִהְיֶה עֲתָה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ לְהִיּוֹת עוֹלָה מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה, כְּאִילּוֹ הַשְּׁנֵתִי כֹל הַסּוּדוֹת הַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בָּהֶם. וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ עִם בְּנוֹת מַעֲשֵׂה מִצְוָה זֹאת הַנַּעֲשִׂית עַל יְדֵי בְנֵי יִדִּידֶיךָ, הַמְּכַוְּנִים כֹּל שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הָרְאוּיִים לְבּוֹא בְּהַדְּלָקָה זוֹ. הַמַּעֲלִים יַחֲוֹד וְיִזְוֹג מִדוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת. וְלִהְיֹר בְּשִׁכְנֵת עֲזָךְ הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים. וּמִשֵּׁם יִשְׁפַּע שְׁפַע לִי אֲנִי עַבְדְּךָ בֵּן אֲמִתֶּיךָ לְאוֹר בְּאוֹר חַחִיִּים. כִּי אֲתָה תֵּאִיר נְרִי יי אֱלֹהֵי וְיִגִּיה חֲשָׁפִי. שְׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ הַמָּה יִנְחֹנֵי לְיִרְאָה וְלִאֲהַבָּה אֵת שִׁמְךָ. לְלַמּוֹד וְלְלַמֵּד אֵת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּה בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה, וְלְכַבּוֹד שִׁמְךָ יִתְבַּרְךָ וְיִתַּעֲלֶה, וּבְכַח סְגוּלַת נֵר חֲנֻכָּה תַּחֲכַמְנוּ בְּאוֹר תּוֹרַתְךָ אֲנִי וְזַרְעֵנוּ וְזַרְעֵנוּ וְיִקְיָם בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֶךָ וּמִפִּי זַרְעֶךָ אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְיִהְיוּ זַרְעֵי וְזַרְעֵי תַלְמִידֵי חַכְמִים וְחַסִּידִים אֲהוּבִים לְמַעַלְה וְנַחֲמָדִים לְמִשָּׁה. וְתַחֲזִיק אֵת לְבָבְךָ לְתוֹרָה וְעַבּוּדָה הַכֹּל בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְאַזְכֶּה לְרְאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת בְּאַמְתָּה. גַּל עֵינֵינוּ וְנִבְיָטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, לְכֹנֵן לְאַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה וְסוּדוֹתֶיהָ. וּבְזָכוֹת מִתְּנִיחוּ כַּהֵן גְּדוֹל וּכְנִיּוּ, הָרְאוּנוּ נִפְלְאוֹת, וּבְאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר. וְשַׁהַר אֵת לְכַבְּנוּ לְעַבּוּדָתְךָ. וְהִרְחִיקֵנוּ מִמְדוֹת רָעוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת. וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, בְּהַעֲלוֹתְךָ אֵת הַנְּרוֹת. וְשֵׁם נַעֲבָדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנוֹת. וְיִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי

צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. וְאֲנִי תַפְלִיתִי קָדַךְ יְיָ עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חַסְדְּךָ עֲנֵנִי
 בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ. וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

תפילה מהגה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב בעל בני יששכר זצוק"ל

לְשֵׁם יְחִוֵד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׂבִינְתָהּ, בְּדַחִילוֹ
 וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ, לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה
 בְּיַחְוֵדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כּל יִשְׂרָאֵל. הֲנֵנִי מְבֹנֵן בְּהַדְלָקַת
 נֵר חֲנוּכָּה לְקוֹם מִצּוֹת בּוֹרְאֵי כְּאֲשֶׁר צִוִּינוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל
 לְתַקֵּן אֶת שׁוֹרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיזוֹן:

וּבְבֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׂיִהְיֶה חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ מִצּוֹת
 הַדְּלָקַת נֵר חֲנוּכָּה כְּאֵלּוּ כּוֹנֵנִי כָּל הַכּוֹנֵנוֹת שְׂכֻנָּנוּ
 הַכְּהָנִים מִשְׁרַתֵי הַשֵּׁם בְּעֵת אֲשֶׁר הֵעִירוּ לְמֹות נַפְשָׁם
 בְּשִׁבִיל כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא. וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עוֹרְרֶת נִצְחָךְ עֲלֵיהֶם לְנִצַּח אֶת
 אוֹיְבֵיהֶם וּלְנִצַּח עַל מְלֹאכֶת בֵּית יְהוָה, וְהֲנֵנִי עוֹשֶׂה
 עַל דַּעְתָּם וְעַל כּוֹנֵנָתָם וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים
 וְהַחֲסִידִים שְׁהִיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר שֶׁהַשְּׁפַעַת לָהֶם נִסְיָךְ

וְנִכּוּ לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים
 וְהַחֲסִידִים שְׂבִדּוֹרוֹתֵינוּ, וּפִי כְּפִיהֶם וְעִשְׂיָתִי כְּעִשְׂיָתָם,
 וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת תִּזְכְּנוּ לְנִצַּח אֶת אוֹיְבֵינוּ וּלְנִצַּח
 עַל מְלֹאכֶת בֵּית יְהוָה, וְגִלְהַ כְּבוֹד מְלֻכוֹתֶיךָ עֲלֵינוּ
 מְהֵרָה וְלֹא יִמּוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּינוּ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע
 זֶרַעֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְכָנִים תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
 אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמַּח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר
 לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. מְלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַבּוֹדֶךָ
 וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרֶךָ וְהוֹפֵעַ בְּהַר גִּאֲוֹן עֵזֶךָ
 עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ, וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
 פְּעַלְתָּ וַיִּבֵּן כָּל יֵצִיר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּאֶפ"ו (בְּגִי חֲנוּכ"ה) יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ
 וּמְלֻכוֹת"ו בְּכ"ל מְשַׁל"ה (בְּגִי כ"ו פְּעָמִים חֲנ"ה אוֹתִיּוֹת
 חֲנוּכ"ה, וּבְגִי מִתְתִּיה"ו ב"ן יוֹחֲנָן כְּה"ן גְּדוֹל חֲשֵׁמְנָא"י וּבְגִי"ו).

אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד:

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

לפני הדלקת נר חנוכה יש לכוון מ"ע להדליק נר חנוכה, ועוד יש לכוון הן על ההדלקה והן על אמירת הברכות מ"ע של (דברים יז, י) ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך, ומצות ל"ת של (שם, יא) לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:**

בליל ראשון:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחֲחִינוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה:**

**הַנִּרְוֹת הִלָּלוּ אֲנֹנוּ מִדְּלִיקוֹן עַל הַנִּסִּים וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת
וְעַל הַמְּלַחְמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
בְּזִמְן הַזֶּה. עַל יְדֵי בְּהִנִּיךְ הַקְּדוּשִׁים. וְכֹל מִצְוֹת
שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה. הַנִּרְוֹת הִלָּלוּ קִדְּשׁ הֵם. וְאִין
לָנוּ רִשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אֲפָא לְרֵאוֹתָם בְּלִבְךָ.
בְּרִי לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ עַל
נִסִּיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ:**

על האיסור להשתמש לאורה יש לכוון מ"ע של (דברים יז, י) ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך, ומצות ל"ת של (שם, יא) לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל.

בעת שמזמר מעוז צור ומעלה זכרון חסדיו יתברך שעשה עם אבותינו, יש לכוון מ"ע של (דברים ח, ב) וזכרת את כל הדרך אשר הוליךך ה' אלקיך וגו'. (חרדים פרק ט' אות כ"ג)
ויש לכוון מצות (שבת לא.) צפיה לישועה, ולפי הסמ"ק (מצוות התלויות בלב מצוה א') הרי זה ענף למצות (שמות כ. ב) אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים.

המחבר חתם שמו. מרדכי חוק. בראשי החרוזים:

בקשה שהש"ת יבנה לנו בימינו את ביהמ"ק ונקריב שם זבחי תודה על כל הנסים וישועות:

**מִן עוֹז צוֹר יְשׁוּעָתִי לָךְ נָאָה לְשִׁבְחִי. תִּבְּוֵן בַּיִת תִּפְלְתִי
וְשֵׁם תוֹדָה נִזְבַּח. לְעַת תִּכְיִן מִטְּבַח מִצֵּר הַמְּנַבֵּחַ.
אִז אֶגְמֹר בְּשִׁיר מְזֻמָּר חֲנֻכַּת הַמְּזֻבָּח:**

הודאה על גאולה מגלות מצרים:

**ךָ עוֹת שְׁבַעַה נִפְשֵׁי בְּיָגוֹן בְּחֵי בְלָה. חַיִּי מְרַרְוּ בְּקוּשֵׁי
בְּשַׁעְבוֹד מְלַבּוֹת עֲגָלָה. וּבְיָדוֹ הַגְּדוּלָּה הוֹצִיא אֶת
הַסְּגָרָה. חֵיל פְּרַעַה וְכֹל זָרְעוֹ יָרְדוּ בְּאֶבֶן בְּמִצְרָיִם:**

פירוש

נוצת, אִז אֶגְמֹר, בְּשִׁיר מְזֻמָּר אִז אֶשְׁלִים את השירות ותשבחות שלי גם על חֲנֻכַּת הַמְּזֻבָּח על צנין ציט המקדש והמוצת.

רְעוֹת שְׁבַעַה נִפְשֵׁי לְרוֹת רְבוֹת עֲזָרוּ עָלַי עַד שֶׁנִּפְשֵׁי הִיטָה שְׁעָה מֵהֵם, בְּיָגוֹן וּמְרוֹצַע עָרַר וּסְבַל בְּחֵי בְלָה כְּחוֹמֵי אֲזוּלָה וְאִין צִי כוֹחַ לְסַבּוֹל עוֹד. חַיִּי מְרַרְוּ בְּקוּשֵׁי אֶת חַיִּי נִפְשֵׁי מְרַרְוּ צַעֲזוּדָה קִשָּׁה, בְּשַׁעְבוֹד מְלַבּוֹת עֲגָלָה צַעֲזוּד מַלְכוּת מַלְכוּת מַלְכוּת עַל הַנְּקִרָת עַל הַנְּקִרָת עַל הַנְּקִרָת (ירמיה מו, ט). וּבְיָדוֹ הַגְּדוּלָּה וּצְחוֹמוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל הַקְּצָה, הוֹצִיא

מְעוֹז צוֹר יְשׁוּעָתִי הַקְּצָה שֶׁהוּא גְבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, לָךְ נָאָה לְשִׁבְחִי לֵךְ נָאָה וְרַחוּם לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח עַל כָּל יְשׁוּעוֹתֶיךָ, וּצְקָשְׁתִּי תִּבְּוֵן תְּצַנֵּה וּתְכַוֵּן שׁוֹב, בַּיִת תִּפְלְתִי אֶת צִיט הַמְּקַדֵּשׁ הַנִּקְרָא צִיט תְּפִלָּה כְּדַכְתִּיב (ישעי' נ, י) כִּי צִיטִי צִיט תְּפִלָּה. וְשֵׁם תוֹדָה נִזְבַּח וְשֵׁם גַּם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ זְבָחִי תוֹדָה עַל נִסִּיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ לְעַם יִשְׂרָאֵל שֶׁהוֹשַׁעְתָּ מִיַּדֵּי הָאוֹמוֹת צוֹמֵן הַגְּלוּת, וְכֵן עַל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁלַּעֲמִידָה, לְעַת תִּכְיִן מִטְּבַח וְצַעֲתָ שֶׁתַּעֲרוֹךְ טַבַּח מְלָךְ הַמְּנַבֵּחַ מֵהַלָּךְ הַלָּךְ אֶת יִשְׂרָאֵל הַנִּמְשָׁל לְכָל־

הודאה על גאולה מגלות בבל:

יְבִיר קָדְשׁוֹ הֵבִיאֵנִי וְגַם שֵׁם לֹא שָׁקַטְתִּי. וּבֹא נֹגֵשׁ
וְהַגְלֵנִי. בִּי זָרִים עֲבַדְתִּי. וַיִּין רַעַל מְסַכְתִּי בְּמַעַט
שֶׁעֲבַרְתִּי. קִין בָּבֶל. וְרַבְבֶּל. לְקִין שְׁבָעִים נוֹשְׁעָתִי:

הודאה על גאולה מגלות פרס ומדי:

בְּ רוּחַ קִוְיָה בְּרוּשׁ בְּקִישׁ אֲנִי בֶן הַמִּדְבָּר. וְנִתְּתָה לִי
לְפַח וְלִמְזֻקֵּשׁ וְנִגְאֹתוֹ נִשְׁבַּתָּה. רֹאשׁ יְמֵינִי נִשְׁאֲתָה.
וְאוֹיֵב שְׂמוֹ מְחִיתָה. רַב בְּנֵי וְקִנְיָנֵי עַל הָעֵץ הַתְּלִיתָה:

פירוש

את הפגלה הוליא את ישראל החציצים עליו כאורח חציב, כדכתיב: והייתם לי סגולה מכל העמים (שמות י"ג, ה). חיל פרעה זכאו של פרעה, וכל זרעו של מנרים, ירדו שקעו וטבעו ציס סוף, באבן במצולח כאבן השוקע צמעמקי היס.

מצית דוד שעלה צראש העליה הראשונה של בני ישראל לדרך ישראל צפקודת כורש, ואח"כ לקין שבָּעִים לחורצן צית המקדש נושָׁעָתִי צצנין צית המקדש השני עם עליית עזרא הסופר צראש העליה השניה מצבל לדרך ישראל.

דְּבִיר קָדְשׁוֹ הֵבִיאֵנִי אל צית המקדש הנקרא דביר הציאני הקצ"ה, וְגַם שֵׁם לֹא שָׁקַטְתִּי וגם שם לא היתה לי מנוחה, וּבֹא נֹגֵשׁ שצא נצוכדנר מלך צבל ודיכא אותי, וְהַגְלֵנִי אל ארץ צבל, בִּי זָרִים עֲבַדְתִּי צעון כי עבדתי לאל נכר, וַיִּין רַעַל מְסַכְתִּי ומוגתי יין תרעלה לע"ו, בְּמַעַט שֶׁעֲבַרְתִּי וכמעט שאבדתי מן העולם לולא רחמי של הקצ"ה עלי. קִין בָּבֶל סופה של גלות צבל התחילה ע"י זְרַבְבֶּל צן שאלתיאל

ברות קומת ברוש לכרות את קומתו של מרדכי המכונה צרוש, בקיש זאת ציקש אַנְגִי בן הַמִּדְבָּר המן צן המדתא האגגי, וְנִתְּתָה לִי לתלות את מרדכי נהיה לו לְפַח וְלִמְזֻקֵּשׁ למלכות ולמכשול - שלצסוף נתלה הוא עליו, וְנִגְאֹתוֹ נִשְׁבַּתָּה והושס קן לגאווותו. רֹאשׁ יְמֵינִי את כבודו של מרדכי שצא משצט צנימין נִשְׁאֲתָה הרמת - שנעשה משנה למלך, וְאוֹיֵב שְׂמוֹ ואת שם האויב

הודאה על גאולה מגלות יון בנס חנוכה:

יְוָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי אֲזִי בִימֵי חַשְׁמֹנִים. וּפְרָצוּ חוֹמוֹת
מִגְדְּלֵי וּמִמָּאוּ בֶּל חַשְׁמֹנִים. וּמְנוֹתָר קִנְקֵנִים נַעֲשֶׂה נִם
לְשׁוֹשָׁנִים. בְּנֵי בִינָה יְמֵי שְׂמוֹנָה קָבְעוּ שִׁיר וְרִנָּנִים:

בקשה על הגאולה מגלות אדום ומפלת האמה הרשעה:

חַ שׁוֹף זְרוּעַ קָדְשְׁךָ. וְקָרַב קִין הַיְשׁוּעָה. נִקָּם נִקְמַת
עֲבָדֶיךָ. מֵאֲמָה הַרְשָׁעָה. (נ"א עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ. לְהַיּוֹת
לְנֵנוּ תְשׁוּעָה.) בִּי אֲרַכָּה לָנוּ הַשְּׁעָה. וְאִין קִין לְיְמֵי תְרַעָה.

פירוש

- המן מחית לגמרי מן העולם - שנמחה שמו לדראון עולם. רוב בניו, וְקִנְיָנֵי גדולת בניו וכבוד עשרו נשצתו כאשר על הָעֵץ הַתְּלִיתָ צשעה שנחלה המן על העץ.

יְוָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי היונים התאספו למלחמה על היהודים אֲזִי בִימֵי

חַשְׁמֹנִים צתקופת זמן התשמונאים, וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מִגְדְּלֵי והרסו חומות ירושלים ופרצו שלש עשרה פרצות צסורג שצמקדש, וּמִמָּאוּ בֶּל חַשְׁמֹנִים הטהורים, וּמְנוֹתָר קִנְקֵנִים ומפך שמן יחיד שנותר טהור מכל אותן קנקנים שנטמאו, נַעֲשֶׂה נִם לְשׁוֹשָׁנִים לבני ישראל הכינויים שושנים - שעל אף שלא היה צו להדליק אלא ליום אחד נעשה נס והדליקו ממנה שמונה ימים, בְּנֵי

חַשׁוֹף זְרוּעַ קָדְשְׁךָ גלה ה' את כותך הגדול - להלחם צאויצינו, וְקָרַב קִין הַיְשׁוּעָה וקרצ את זמן הגאולה, נִקָּם ה' נִקְמַת עֲבָדֶיךָ את דם בני ישראל עבדיך אשר נשפך מֵאֲמָה הַרְשָׁעָה ע"י מלכות אדום הרשעה, בִּי אֲרַכָּה לָנוּ הַיְשׁוּעָה כי תקופת הגלות התארכה לנו יותר משאר הגלויות ואין צכותנו להמתין ולסבול עוד, וְאִין קִין לְיְמֵי תְרַעָה ועדיין לא תמו הימים הקשים - שכל יום קללתה מרובה

דַּחַח אֲדַמּוֹן בְּצַל צִלְמוֹן. (נ"א מַחַח פֶּשַׁע וְגַם רִשְׁעִי). הָקַם
לָנוּ רוּעָה שְׁבַעָה:

וַיְהִי נָעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ.
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ: יֵשֵׁב בְּסִתְרַי עֲלִיּוֹן. בְּצַל שְׂדֵי
יִתְלוֹנָן: אִמֵּר לִי מַחְסֵי וּמְצוּדֹתַי. אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי
הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יִקְוֶשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּךְ לָךְ
וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה. צַנָּה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד
לְיָדָהּ. מַחֲץ יַעֲוֶף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִהְיֶה. מִקְטָב יִשׁוּד
צְהָרִים: יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלְפֵי וּרְבֻבָה מִיִּמִּינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ:
רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט. וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יי
מַחְסֵי. עֲלִיּוֹן שְׁמַתָּ מְעוֹנָךְ: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה. וְנִגַּע לֹא
יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכִיו יֵצֵא לָךְ. לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ:
עַל כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ. פֶּן תִּגַּף בְּאֲבֹן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן
תִּדְרֹךְ. תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ.
אֲשׁוּבָהוּ כִּי יָדַע שָׁמַי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצַרְהָ.
אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ. וְאִרְאֶהוּ
בִישׁוּעָתִי: אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ. וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

מִזְמוֹר שִׁיר הַנְּפִת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוּמְמָךְ יי כִּי
דִּלִּיתָנִי. וְלֹא שְׁמַחַת אֲנִי לִי: יי אֱלֹהֵי.
שׁוּעָתִי אֵלֶיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: יי הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי.
חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר: וּפְרוּ לִי חֲסוּדָיו. וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ
קָדְשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ. חַיִּים בְּרִצּוֹנִי. בְּעָרַב יִלִּין
כְּבִי וְלִבְךָ רִנָּה: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוּי. כֹּל אֲמוּט
לְעוֹלָם: יי בְּרִצּוֹנֶךָ הִעֲמַדְתָּה לְחַרְרֵי עוֹז. הַסְתַּרְתָּ
פְּנֶיךָ חַיִּיתִי נִבְחַל: אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא. וְאֵל אֲדַנִּי
אֲתַחֲנֶן: מַה בָּצַע בְּדַמִּי. בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת. הַיּוֹדֵךְ
עָפַר חַיִּוִּד אֲמַתְךָ: שָׁמַע יי וְחַנּוּנִי. יי תִּיהַ עֹז לִי:
הַכִּבֵּת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי. פִּתַחְתָּ שִׁקִּי. וְתִאֲזַרְנִי
שְׁמַחָה: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם. יי אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֲוֹדֶךָ:

רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּי לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַ תְּהִלָּה: הוֹדוּ לִי בְּכַנּוֹר
בְּנִבְלַ עֲשׂוֹר וּפְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הַיְטִיבוּ
נֶגֶן בְּתְרוּעָה: כִּי יִשָּׂר דְּבַר יי וְכֹל מַעֲשֵׂהוּ בְּאֲמוּנָה: אֲהַב
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֹסֵד יי מִלְּאֵה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יי שָׁמַיִם
נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כֹּל צָבָאָם: כִּי בִנָּה מִי הַיָּם נִתַּן
בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִי כֹל הָאָרֶץ מִפְּנֵי יְגוּרוֹ כֹּל

פירוש

מחצרתה, וצקשתנו: דַּחַח אֲדַמּוֹן הפל צלל הגיהנום הנקרא ללמון (נצרות טו, נח ה' את מלכות אדום בני עשו הנקרא ג, הקם לנו רועים שְׁבַעָה והקם לנו אדמוני (נצרות טה, טה), בְּצַל צִלְמוֹן צמחה את שבעת הרועים - המננהיגים.